

מאחורי המיקרופון פאר מכה שוב

עונה סאר חזרה לקול ישראל. אחרי שיחות וסיוורים ברדיו, הוחלט שפאר תחדש את תוכניתה האישית הפופולארית, שכללה כתבות, שיחות עם אנשים וראיונות. תוכניתה שוררה כזמנו פעם בשבוע ביום השישי בין 5 ל-6 אחרי הצהריים.

אבל כשעזבה פאר את קול ישראל לטובת (או לרעת) גלי צה"ל, הוכנס לחלל הזה יומן חדשות-חוזק. עכשיו חוזרת פאר, והיומן יפסיק להיות משודר החל ב-1 בינואר. פאר תקבל את השעה שלה בחזרה.

עורכת פאר חזרה למקור

כשהונחתה הגיורה על ראשו של גידעון רמזו, עורך היומן, הוא לא היה מאושר. לכן, כשהגיש את היומן ביום השישי שלפני שבועיים, ביקש מן המאזינים לכתוב לו ולספר לו אם הם מרוצים ואוהבים את התוכנית. גידעון לבי ארלי, מנהל הרדיו, לא אהב את יוזמתו של רמזו וקרא אותו לבידור, או — כמו שמספרים במיסדרונות קול-ישראל — ל"מישפט שדה". הוא נזף בו, ואף ביקש ממנו להתנצל לפני "חברי השופטים" על מעשהו.

היות משודר החל ב-1 בינואר. פאר תקבל את השעה שלה בחזרה. כשהונחתה הגיורה על ראשו של גידעון רמזו, עורך היומן, הוא לא היה מאושר. לכן, כשהגיש את היומן ביום השישי שלפני שבועיים, ביקש מן המאזינים לכתוב לו ולספר לו אם הם מרוצים ואוהבים את התוכנית. גידעון לבי ארלי, מנהל הרדיו, לא אהב את יוזמתו של רמזו וקרא אותו לבידור, או — כמו שמספרים במיסדרונות קול-ישראל — ל"מישפט שדה". הוא נזף בו, ואף ביקש ממנו להתנצל לפני "חברי השופטים" על מעשהו.

חוסר התאמה

מיקרה עצוב קרה לאליהוא בן-און, שהיה כתב של קול ישראל.

לפני כמה חודשים נבחר לשמש כשליח הסוכנות בסידני שבאוסטרליה. בן-און לקח חופשה ללא-שלום מן הרדיו, ארו את כל הפציו, לקח את מישפחתו ונסע לפני חודשיים לאוסטרליה, להתחיל בתפקידו החדש. אבל אחרי זמן קצר של עבודה בתפקיד החדש, הודיעו אנשי הסוכנות לבן-און כי אינו מתאים לתפקיד. הסיבות לחוסר-התאמה עדיין לא ידועות, אך בן-און ישוב, כנראה, לארץ בזמן הקרוב.

כיסאות מוסיקליים

כל הסיפור התחיל כשאריה גולן, לשעבר

בפעם המי יודע כמה:

קרפין מתכפר, קרפין חוזר בו

מיכאל קרפין, עורך מבט שוב איים השבוע בהתפטרותו, ושזן חזר בו. ביום השלישי בבוקר, כשנוכח קרפין שאין די זווית-צילום שישקרו את כל אירועי היום, ושיתכן ולא יוכל להכין מהדורת-חדשות של חצי שעה, איים כי יגיש מהדורה של חמש דקות. הוא גם רמז כי יתפטר בגלל חוסר בעובדים. החוסר נוצר מאז שעובדי-החוזק של הטלוויזיה, עסקים. הפטיקו את עבודתם לפני שלושה שבועות, בגלל סיכסוכי שכו, והנהלת-החדשות אינה מוכנה לקבל אותם בחזרה.

לבסוף חזר בו קרפין מאימיו. ערך מהדורת מבט רגילה של חצי שעה. והכל בא על מקומו בשלום. עד הפעם הבאה.

הכתב הפרלמנטרי של קול ישראל, לקח חופ' שה-ללא-שלום מן הרדיו ויצא לשליחות ב' חו"ל.

אחרי מאבקים קצרים קיבל עורך ב' עממי את תפקיד הכתב הפרלמנטרי. אבל, כשהתחיל בתפקיד החדש, פינה תפקיד אחר: עורך ומגיש יומן-הצהריים בחצי היום, שבו עבר בשותפות עם צבי לידר, ומייד התחילו מאבקים חדשים על המישרה הזאת.

בחצי היום, גם אם אינו נחשב הפופולארי שבין יומני-החדשות בקול ישראל, הוא הכינח מבחינת שעות-העבודה (להבדיל מיומן-הבוקר, שאותו יש להכין כבר בשעות-הלילה המאוחרות, או יומן הערב, שעליו יש לעבוד במשך כל היום).

בינתיים יצא צבי לידר למילואים, ויומן בחצי היום נשאר ללא הורים. אבנר תבורי מונה להחליף את צבי לידר באופן זמני. תבורי עזב בגלל זה את היום הזה. יומן-הערב של קול ישראל, שאותו ערך והגיש ביחד עם גלעד שר, תבורי מעוניין מאוד להישאר באופן קבוע ביומן-הצהריים, בעיקר משום שעבר להתגורר כתל-אביב וביומן זה, המוגש מן האולפנים בירושלים, כמו כל שאר היומנים, יהיה לו קל יותר מבחינת שעות-העבודה והנסיעות.

אבל תבורי אינו היחיד המעוניין בשעות-עבודה נוחות — למישרה זו שני קופצים נוספים: האחד הוא רוני דניאל, שחזר בשבועות האחרונים לרדיו, אחרי חופשה ללא-שלום שבילה ככתב בעיתון חדשות. לרוניאל מציעים לערוך ולהגיש את יומן השבוע, המשודר ביום השבת בבוקר, אך הוא אינו מעוניין בו.

את יומן השבוע עורך ומגיש כיום איתן אלמוג, והוא השני המעוניין לעבור ליומן בחצי היום. אבנר, לפני אלמוג הגיש את יומן השבוע אבנר תבורי.

הפשרה המסתמנת היא שאבנר תבורי יגיש את בחצי היום יחד עם צבי לידר, רוני דניאל יחליף אותו בהיום הזה (יומן הערב) ואיתן אלמוג יישאר ביומן השבוע.

מגירות הלב

סידרת-תוכניות חדשה יוצאת לדרך בגלי צה"ל. התוכנית, יוזמתה של ערנה עברון (שהיא גם אשתו של רם) תתחיל בשבוע הבא ותשודר פעם בשבוע.

ערנה היתה חיילת בגל"ץ. אחרי שהשתחררה, עברה לעבוד בקול ישראל. ומש חזרה שוב לגל"ץ, לפני תשע שנים יצאה לחופשת-לידה, וחזרה ממנה לפני חצי שנה.

הרעיון שלה היה להכין סידרת-תוכניות על אנשים מפורסמים, מכל מיני תחומים, העוסקים, בין השאר, גם ככתבת שירים וחומר ספרותי אחר. המיוחד בחומר ספרותי זה, שהוא לא פורסם מעולם ומסיכות מסוימות נשאר במגירה. לכן נקראת התוכנית מגירות הלב.

התוכנית הראשונה שתשודר תהיה עם הד"ר אריה זקס. השניה תהיה עם ירון לונדון, שכשגמרה ערנה את השיחה איתו, אמר לה שהוא מרגיש כאילו עבר שעה אצל הפסיכיאטר. לונדון דיבר על עצמו באינטימיות, והגדיר את עצמו "גדמה לי שהביזגרפיה שלי מתאפיינת בסוג מסויים של מישחק זהיר, שהוא מישחק של שולי הזירה. זאת אומרת, שכמראיין אני מכעיס, אבל עדיין בתוך תחומי ההסכמה הלאומית." עוד אמר לונדון על עצמו: "אני כאמת תיקשורתן מובהק. אני נע באיזורים-גבול שבין האמנות לאומנות, ואיני עובר אל מיתחם האמנותיות. וכך אני פוזמנאי ולא משורר, עיתונאי ולא סופר, איש טלוויזיה ולא חשקת-איטרו, והייתי אמור להיות גרפיאי ולא צייר."

מראיין אחר הוא הסופר והמשורר יהודה עמיחי. עברון שאלה את עמיחי על נשים שהיו בחייו ואחר-כך הפכו לגיבורות ברומנים שלו, והוא סיפר על אחת מהן, שאמרה לו אחרי כמה חודשים של אהבה גדולה, שהיא היתה רוצה מאוד שהוא יכתוב עליה כדי להנציח מה שהיה ביניהם. ועל אשה אחרת שאמרה לו, שאם יעז לכתוב עליה, היא תבוא ותשרוף את כל הגיירות האלה. ודווקא זה מה שעמייחן אותו לכתוב עליה את הרומן שלו לא מעכשיו לא מכאן. הוא סיפר, כי היא לא דיברה איתו תקופה ארוכה, עד שהשלימו.

מאחורי המירקע

ראש סניף אש"ף

המילחמה בין חברי הוועדה-המנהל של רשות-

אוצר בפח הזבל

בהלה אחזה במיסדרונות הטלוויזיה, כאשר התברר כי חומר-גלם רב של פילם, שיועד לשתי תוכניות במבט שני, אבד באופן מיסטריוזי.

מדובר על חומר של גידעון דרורי ועל חומר של גאל גורן. המכין כתבה מקיפה על פרויקט חלביא. קצין הביטחון של הטלוויזיה התבקש לחקור את העניין. הוא התחיל בחיפושים נרחבים בתיבת בניין-הטלוויזיה, ולבסוף גמר צא חומר-הגלם בפחיה-האשפה של הבניין. החקירה נמשכת.

המצבה נפלה

שני מועמדים למישרת מנהל הטלוויזיה נפגשו השבוע וגרמו למהומה קלה. השניים, חיים יבין ורן שילון, השתתפו בהלוויית אשתו של צבי גורן, איש הטלוויזיה. בעת הפילוח ליד ה' קבר הטרי נשענו יבין ושילון על אותה המצבה בכית-הקברות. המצבה נפלה.

השידור לבין אורי פורת, מנכ"ל הרשות, נמשכת במלוא הקצב.

חברי הליכוד בוועדה-המנהל, דויד ארמון, נתן ברון ושאל עמור, הלכו ליצחק שמיר כדי להתלונן לפניו על התנהגותו של פורת. הם אמרו לו שהמנכ"ל בוגד במחנה ששלח אותו (מחנה הליכוד). שהוא סטה מן הקו ורוצה למנות את חיים יבין כמנהל הטלוויזיה, כשברור לכל שיבין הוא ראש הסניף של אש"ף בטלוויזיה. הם

חברי-מליאה מנע נגד החיצוני

סיפרו שתחת שהמנכ"ל יפטר עובדים ויפטר מהמאפיה השמאלנית ברשות-השידור, הוא מגן על העובדים ולא נותן לפטר אף אחד. חברי הוועד חוזרים ודורשים מן המנכ"ל לפטר עובדים קבועים של הרשות, כדי לאזן את תקציבה המדולדל. המנכ"ל הבהיר להם כי פיטורי-עובדים הם הצעד האחרון שיעשה, ורק אחרי שימצו את כל האפשרויות האחרות.

ככיר בהנהלת רשות-השידור אמר השבוע, כי הדרך שבה מטפל הוועדה-המנהל בנושא הקריטי של בחירת מנהל-הטלוויזיה בתקופה כל-כך קשה נראית כמו קירקס. ושזו הרפה מבחינה-ציבורית. חברי-הוועד מנסים למצוא מועמדים אחרים, רק כדי שלא לתמוך במועמד שמציע המנכ"ל.

עובדים בהנהלת הרשות אומרים כי התערבותם של חברי הוועדה-המנהל בכל מה שקורה בתוך בניין-הטלוויזיה אינה מאפשרת לעבוד. העובדים טוענים כי חברי-הוועד עסקים בעצ-

מם. תחת לטפל בצורה רצינית בענייני הרשות המתפוררת.

בניץ נגד הוועד המנהל

דויד מנע, חבר מליאת רשות-השידור (ליכוד), הודיע השבוע למיכה ינון, יו"ר הוועד המנהל של הרשות, שאם יחליט הוועדה-המנהל שהמרכז למישרת מנהל הטלוויזיה יהיה פנימי וחיצוני יחד, יפנה הוא, מנע, ויגיש לבניץ עתירה נגד ההחלטה.

מנע, שהוא מישפטן במקצועו, טוען שכך את חוק רשות השידור לגבי מיכרו כזה, וכתוב שם במפורש שהמרכז צריך להיות קודם כל פנימי, ואם ועדת-המיכרוים אינה מוצאת מועמד מתאים מבין האנשים ברשות, היא רשאית לפתוח את המיכרו למועמדים מבחוץ. מיכה ינון ענה למנע כי ההחלטה בנושא זה נתונה בידי של הוועדה-המנהל.

העובדים מקצצים לעצמם

מועצת עובדי-עיתונות-הפקה בטלוויזיה ה' כנסה השבוע לשיבה, שבסיומה הוגשה תוכנית-הבראה מטעם העובדים להנהלת רשות-השידור. העובדים החליטו, בין השאר, שהם מוכנים להוריד חמישה אחוז משכרם. להחלטה זו אין תוקף, אלא אם כן יחתום עליה כל עובד ועובד באופן אישי. במקביל מבקשים העובדים מן ההנהלה שתקצץ גם היא בהוצאות שלה, ובעיקר בהוצאות האירוח — בת-מלון, מיסעדות, נסיעות לחו"ל ורכב יוקרתי.

העובדים מודיעים שהם מוכנים להתגייס, כדי לעזור במחסור החמור שנוצר בכוח-אדם בגלל הפסקת עבודתם של עובדי-החוזק. הם גם מבקשים מן ההנהלה שתפסיק להוציא הפקות החוצה, לאולפנים פרטיים (כמו אולפני הרצליה). בעוד שאלופני-הטלוויזיה עומדים שוממים. המועצה מציעה לצמצם את שידורי-הטלוויזיה בשעה בכל יום, כדי להסוך ככסף נוסף. ולבסוף, כדי להסיר ספקות מכל הלשונות הרעות, מודיעים העובדים שהם תומכים בהקמת ערוץ שני.

המיסמך הוגש להנהלת רשות-השידור ביום החמישי בבוקר, והעובדים מחכים לתשובה. הם הודיעו, עם הגשת המיסמך, שתוכנית-הבראה שלהם מהווה חטיבה אחת, ואי-אפשר לקבל רק חלק מן הסעיפים שבה — הכל או לא כלום.

בתוכי הרשות

איפה הוועד המנהל?

דויד ארמון, חבר הוועדה-המנהל, הזמין בשבוע שעבר את כל חברי-הוועד אליו הבית למסיבת-נישואין. (ארמון התחנן שוב לפני שבועיים). לילי גלילי, עיתונאית ביומן הארץ המסקרת את רשות-השידור, ניסתה באותו הערב להשיג בטלפון כמה מחברי-הוועד, אך איש מהם לא היה בבית. לבסוף טילפנה לארמון, וסיפרו לו בהתרגשות שהיא אינה מוצאת את חברי הוועד. ארמון דיבר איתה, אך לא סיפר לה שכל החברים חוגגים אצלו בבית, בדיוק באותו הזמן

הפתעה במיסעדה

פגישה סודית התקיימה השבוע במיסעדת פילדלפיה בירושלים ה' מזרחית. בפגישה השתתפו אורי פורת, מנכ"ל רשות-השידור, חיים יבין, מועמד המנכ"ל למישרת מנהל הטלוויזיה ומיכאל קרפין, עורך מבט. הפגישה היתה סודית. עד לרגע שבו נפתחה דלת המיסעדה, ופנימה צעדו 30 עובדי-טלוויזיה, ובראשם אריה אורי גר. מתברר שהטלוויזיה הישראלית מצלמת סרט לטלוויזיה הגרמנית. כי בימיו של אורגד ובהשתתפות 30 אנשי צוות מעובדי הטלוויזיה הישראלית. הצילומים התקיימו באותו היום בירושלים וכל החבורה החליטה לאכול ארוחת-צהריים דווקא במיסעדת פילדלפיה. כך הפתיעו את השלישייה ה' סודית.

השמעות, אבנר, מספרות כי חיים יבין הכניח למיכאל קרפין, שאם ייבחר כמנהל-הטלוויזיה, ימנה את קרפין כי מנהל מחלקת-החדשות במקום יאיר שטרן, ואת יעל חן כעורכת מבט. ולכן הצימו השניים להידתם למסע יחסי-ציבור למענו.